

en repræsentant for banken derfor en redegørelse for de muligheder, banken har for at efterkomme FN's resolutioner. I samarbejdsaftalen mellem banken og FN er det fastslået, at ingen af de to organisationer (eller underordnede organer) skal fremsætte formelle anbefalinger til den anden uden forudgående konsultationer. Fra bankens side lagde man vægt på disse forudgående konsultationer, idet de gav mulighed for, at parterne blev gjort opmærksom på de konstitutionelle muligheder, der bestod for at efterkomme den anden parts anbefalinger. Der havde ikke før vedtagelsen af den nævnte resolution været ført sådanne konsultationer, hvorfor man fra bankens side heller ikke havde anset resolutionen for en formel anbefaling, som krævede, at banken tog stilling til dens substans. Dette var årsagen til, at banken heller ikke havde fundet det nødvendigt at svare generalsekretæren i anledning af den vedtagne resolution. Man havde bragt resolutionen til eksekutivdirektørernes og styrelsesrådets kundskab. I tilslutning til erklæringen fra bankens repræsentant blev der senere i debatten afgivet en udtalelse af FN's juridiske rådgiver, der erklærede, at den redegørelse, som bankens repræsentant havde afgivet, og den følgende debat konstituerede en sådan forudgående konsultation som krævet i samarbejdsaftalen, og at der derfor nu bestod en pligt for banken til at tage sådanne anbefalinger under overvejelse, som måtte blive resultatet af udvalgets forhandlinger. Det var dog ønskeligt, om yderligere konsultationer kunne afholdes med henblik på at undersøge mulighederne for at føre Generalforsamlingens anbefalinger ud i livet.

I debatten om de portugisiske koloniområder deltog udelukkende afro-asiatiske og kommunistiske medlemmer, og debatten var i store træk gentagelser fra sidste år, idet dog Portugals militære og økonomiske partnere blev pålagt et større (indirekte) ansvar end tidligere for de af Portugal i dets kolonier begåede overgreb. Angreb blev således på basis af koloniudvalgets rapporter om fremmede økonomiske interessers aktivitet i områderne, rettet imod USA, Storbritannien, Vesttyskland, Belgien og Nederlandene for disse landes medvirken i undertrykkelsen af den afrikanske befolk-

ning. NATO-landene var genstand for de sædvanlige angreb, ligesom „den uhellige alliance“ mellem Sydrhodesia, Sydafrika og Portugal blev fordømt.

Guinea forelagde *et resolutionsforslag*, som i sin præambel bl. a. udtrykker dyb bekymring over den kritiske og eksplosive situation, der truer freden og sikkerheden på grund af de stadigt kraftigere repressive foranstaltninger, som træffes over for befolkningerne i territorierne under portugisisk administration; i den operative del (paragraf 3) *fordømmer* resolutionen som en forbrydelse mod menneskeheden den portugisiske regerings politik, som krænker den lokale befolknings økonomiske og politiske rettigheder gennem bosætningen af fremmede immigranter i områderne og „eksporten af afrikansk arbejdskraft til Sydafrika“, (paragraf 4), *fordømmer* den virksomhed, der udøves af de økonomiske interesser i områderne, som udbytter de menneskelige og materielle hjælpemidler og hindrer befolkningernes fremskridt mod frihed og uafhængighed, (paragraf 5) *opfordrer* Portugal til at træffe øjeblikkelige foranstaltninger til gennemførelse af selvbestemmelsesprincippet, (paragraf 6) *opfordrer* alle stater dels til at yde den nødvendige moralske og materielle støtte til områdernes befolkning med henblik på generhvervelse af deres umistelige rettigheder, dels til at hindre deres statsborgere i at samarbejde med de portugisiske myndigheder, især i henseende til investeringer i områderne, (paragraf 7) *anbefaler* Sikkerhedsrådet at gøre det obligatorisk for alle stater dels direkte, dels gennem de internationale organisationer, som de er medlemmer af, at gennemføre de foranstaltninger, der er indeholdt i Generalforsamlingsresolution 2107 (XX), i særdeleshed de i dennes paragraf 7 nævnte (afbrydelse af de diplomatiske og konsulære forbindelser med Portugal, lukning af havne og lufthavne for portugisiske skibe og fly samt boycott af al handel med Portugal), (paragraf 8) *anmoder* alle stater og i særdeleshed Portugals NATO-allierede om at tage følgende skridt: a) uopholdelig at afholde sig fra at yde den portugisiske regering nogen bistand, som kan bidrage til dens fortsatte undertrykkelse af områdernes befolkning, b) at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at forhindre salg